

хората, но човѣкъ трѣбва да знае, че всичко, каквото върши, се пише върху него. Като знае това, той трѣбва да изучава себе си, да изучава и своя ближень. Да познава човѣкъ себе си, т. е. да познава доброто въ себе си, това е истинската наука. Злото пъкъ не представя никаква наука. То представя само условие за придобиване на Божествената наука. Въ този смисъл, зло, лошъ животъ не сществува. Истински животъ е само доброто, т. е. добриятъ животъ. Когато добриятъ животъ претърпи нѣкакви отклонения, тия отклонения ние наричаме лошъ животъ. Въ сщностъ, лошъ животъ не сществува. Добриятъ животъ подразбира разумни, правилни отношения между хората. Когато животътъ на човѣка е добъръ, той не може да се лиши отъ благата на този животъ.

За потвърждение на тази мисълъ, ще приведа следния примѣръ. Нѣкога, въ Америка живѣлъ единъ добъръ, благочестивъ християнинъ, който билъ честенъ, трудолюбивъ работникъ. Той ималъ пълно упование на Бога, и каквото и да се случвало въ живота му, всѣкога казвалъ: Господъ ще промисли. Жена му често го упрекувала за неговото упование на Бога и му казвала: Съ тази твоя теория, че Господъ ще промисли за всичко, ти нѣма да излѣзеш на добъръ край. Ти трѣбва да се научишъ да пестишъ, да мислишъ за черни дни. Не се минало много време, и неговата теория била подложена на изпитание. Въ Америка, по това време, настанала голѣма финансова криза, която засегнала и най-голѣмитѣ търговци и фабриканти. Господарътъ на фабриката, въ която работилъ бедниятъ и благочестивъ християнинъ, се принудилъ да уволни голѣма частъ отъ своитѣ работници, въ числото на които попадналъ и добриятъ работникъ. Като се видѣлъ безъ служба, той пакъ не изгубилъ упованието си въ Бога и постоянно се молилъ, като повтарялъ думитѣ: Господъ ще промисли. Жена му продължавала да му натяква: Видѣ ли, докжде те доведе твоята теория? Видѣ ли резултата на твоитѣ молитви? Бедниятъ работникъ не се смущавалъ отъ това положение и спокойно отговарялъ: Господъ ще промисли.

Единъ день, следъ гореща молитва къмъ Бога, той отворилъ прозореца на своята бедна колибка, да погледа навънъ и да подиша чистъ въздухъ, но видѣлъ,